07.08.2009 காலை முரளி ஓம்சாந்தி பாப்தாதா, மதுபன்

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் தூய்மையாகாமல் திரும்பிச் செல்ல முடியாது. ஆகையால் தந்தையின் நினைவின் மூலம் ஆத்ம பேட்டரியை சார்ஜ் செய்து கொள்ளுங்கள் மற்றும் இயல்பாகவே தூய்மையான ஆத்மா ஆகுங்கள்.

கேள்வி: வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு முன் பாபா எந்த விசயத்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்கின்றார்?

பதில்: குழந்தைகளே! வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு முன் உயிருடன் இருந்து கொண்டே இறக்க வேண்டும். ஆகையால் பாபா உங்களை முன் கூட்டியே தேக உணர்விலிருந்து தூர விலகிச் செல்வதற்கான பயிற்சியை செய்விக்கின்றார். அதாவது இறக்கக் கற்றுக் கொடுக்கின்றார். மேலே செல்வது என்றால் இறப்பதாகும். போவது மற்றும் வருவதற்கான ஞானம் இப்பொழுது உங்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. ஆத்மாக்களாகிய நாம் இந்த சரீரத்தின் மூலம் நடிப்பு நடிப்பதற்காக மேலிருந்து வந்திருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். நாம் உண்மையில் அங்கு வசிக்கக் கூடியவர்கள், இப்பொழுது அங்கே தான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்.

ஓம்சாந்தி. தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து தந்தையை நினைவு செய்வதில் எந்த கஷ்டமும் கிடையாது, தூங்கி வழியக் கூடாது. இதனையே எளிய நினைவு என்று கூறப்படுகின்றது. முதன் முதலில் தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்மா தான் சரீரத்தை தாரணை செய்து நடிப்பு நடிக்கின்றது. அனைத்து பழக்கங்களும் ஆத்மாவில் தான் இருக்கின்றது. ஆத்மா சுதந்திரமானதாக இருக்கின்றது. தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொண்டு தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். இந்த ஞானம் இப்பொழுது தான் உங்களுக்குக் கிடைக்கின்றது, பிறகு கிடைக்காது. நீங்கள் அமைதியாக இருப்பதைப் பற்றி உலகம் அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றது. இதனையே இயற்கையான அமைதி என்று கூறப்படுகின்றது. ஆத்மாக்களாகிய நாம் இந்த சரீரத்தின் மூலம் நடிப்பு நடிப்பதற்காக மேலிருந்து வந்திருக்கின்றோம். ஆத்மாக்களாகிய நாம் உண்மையில் அங்கு வசிக்கக் கூடியவர்கள். இந்த ஞானம் புத்தியில் இருக்கின்றது. மற்றபடி இதில் ஹடயோகத்திற்கான விசயம் ஏதுமில்லை, முற்றிலும் எளியதாகும். இப்பொழுது ஆத்மாக்களாகிய நாம் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் தூய்மையாகாமல் செல்ல முடியாது. தூய்மையாவதற்காக பரமாத்மா தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவு செய்து செய்து பாவங்கள் அழிந்து விடும். கஷ்டமான விசயம் எதுவும் இல்லை. நீங்கள் நடைபயிற்சிக்குச் (Walking) செல்கின்றீர்களெனில் தந்தையின் நினைவில் இருங்கள். இப்பொழுது தான் நினைவு செய்வதால் தூய்மையாக ஆக முடியும். அங்குள்ளதோ தூய்மையான உலகமாகும். அங்கு அந்த பாவனமான உலகில் இந்த ஞானத்திற்கான அவசியம் கிடையாது. ஏனெனில் அங்கு எந்த விகர்மமும் ஏற்படுவது கிடையாது. இங்கு நினைவின் மூலம் விகர்மங்களை விநாசம் செய்ய வேண்டும். அங்கு நீங்கள் இங்கு நடப்பது போன்று இயல்பாகவே நடப்பீர்கள். பிறகு சிறிது சிறிதாக கீழே இறங்குகின்றீர்கள். அங்கும் நீங்கள் இந்த (நினைவு) பயிற்சி செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்பது கிடையாது. பயிற்சி இப்பொழுது தான் செய்ய வேண்டும். பேட்டரியை இப்பொழுது சார்ஜ் செய்ய வேண்டும். பிறகு சிறிது சிறிதாக பேட்டரியின் சக்தி குறைந்து கொண்டே போகும். பேட்டரியை சார்ஜ் செய்வதற்கான ஞானம் இப்பொழுது ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே உங்களுக்கு கிடைக்கின்றது. சதோபிரதானத்திலிருந்து தமோபிரதானமாக ஆவதற்கு உங்களுக்கு எவ்வளவு காலம் தேவைப்படுகின்றது! ஆரம்பத்திலிருந்து ஏதாவது ஒரு ரூபத்தில் பேட்டரியின் சார்ஜ் குறைந்து கொண்டே செல்கின்றது. மூலவதனத்தில் ஆத்மாக்கள் இருக்கின்றன. சரீரம் என்பது கிடையாது. சார்ஜ் தானாகவே இறங்கி விடுகிறது அதாவது குறைந்து விடுகிறது என்ற விசயமே கிடையாது. மோட்டார் எப்பொழுது இயங்கு கின்றதோ அப்பொழுது தான் பேட்டரி சார்ஜ் குறைந்து கொண்டே செல்லும். மோட்டார் நின்று விட்டால் பேட்டரி இயங்காது. மோட்டார் இயங்குகின்ற பொழுது தான் பேட்டரி வேலை செய்யும். மோட்டார் இயங்குகின்ற பொழுது பேட்டாரி சார்ஜ் ஆகிக் கொண்டிருக்கும், ஆனால் உங்களது பேட்டரி ஒரே ஒரு முறை இந்த நேரத்தில் சார்ஜ் ஆகின்றது. பிறகு நீங்கள் சரீரத்தின் மூலம் இங்கு காரியங்கள் செய்கின்ற பொழுது பேட்டரியின் சக்தி சிறிது குறைந்து கொண்டே செல்கின்றது. அவர் சுப்ரீம் தந்தையாக இருக்கின்றார், அவரையே அனைத்து ஆத்மாக்களும் அழைக்கின்றனர் என்பதை முதலில் புரிய வைக்க வேண்டும். ஹே, பகவான், என்று கூறுகின்றனர், அவர் தந்தை நாம் குழந்தைகளாக இருக்கின்றோம். பேட்டரியை எப்படி சார்ஜ் செய்வது என்பது பற்றி குழந்தைகள் இங்கு புரிய

வைக்கப்படுகின்றனர். நன்றாக சுற்றித்திரியுங்கள், ஆனால் தந்தையை நினைவு செய்தால் சதோ பிரதானமாக ஆகி விடுவீர்கள். ஏதாவது விசயம் புரியவில்லையெனில் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளவும். மிகவும் எளிதானதாகும். 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்குப் பிறகு நமது பேட்டரி சார்ஜ் குறைந்து விடுகின்றது. தந்தை வந்து அனைவருடைய பேட்டரியையும் சார்ஜ் செய்கின்றார். விநாச நேரத்தில் அனைவரும் ஈஸ்வரனை நினைவு செய்கின்றனர். வெள்ளம் வருவதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள், பக்தனாக இருக்கக் கூடியவர் பகவானை மட்டுமே நினைவு செய்வார். ஆனால் அந்த நேரத்தில் பகவானின் நினைவு வர முடியாது. உற்றார், உறவினர்கள், செல்வம் போன்ற நினைவுகள் வந்து விடுகின்றன. ஹே பகவான் என்று கூறலாம், ஆனால் வாயளவில் கூறுவர். பகவான் தந்தையாக இருக்கின்றார், நாம் அவரது குழந்தைகளாக இருக்கின்றோம். இதனை அறிந்து கொள்வதே கிடையாது. அவர்களுக்கு சர்வவியாபி என்ற தலைகீழான ஞானம் கிடைக்கின்றது. தந்தை வந்து சரியான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். பக்திக்கான துறை (இலாகா) தனிப்பட்டதாகும். பக்தியில் ஏமாற்றம் அடைய வேண்டியிருக்கின்றது. பிரம்மாவின் இரவு என்பது பிராமணர்களின் இரவாகும். பிரம்மாவின் பகல் என்பது பிராமணர்களின் பகலாகும். சூத்திரர்களின் பகல், சூத்திரர்களின் இரவு என்று கூறுவது கிடையாது. இந்த ரகசியங்களை தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். இது எல்லையற்ற பகல் மற்றும் இரவாகும். இப்பொழுது நீங்கள் பகலிற்குச் செல்கின்றீர்கள், இரவு முடிவடைகின்றது. இந்த வார்த்தைகள் சாஸ்திரங்களில் இருக்கின்றது. பிரம்மாவின் பகல், பிரம்மாவின் இரவு என்று கூறுகின்றனர், ஆனால் அறிந்து கொள்வது கிடையாது. உங்களது புத்தி இப்பொழுது எல்லைக்கப்பால் சென்று விட்டது. விஷ்ணுவின் பகல், விஷ்ணுவின் இரவு என்று தேவதைகளுக்கும் கூற முடியும். ஏனெனில் விஷ்ணு மற்றும் பிரம்மாவின் சம்பந்தமும் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. திரிமூர்த்தி களின் தொழில்கள் என்ன? என்பதை வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அவர்கள் பகவானையே ஆமை, மீன் மற்றும் பிறப்பு, இறப்பு என்ற சக்கரத்தில் கொண்டு சென்று விட்டனர். இராதா கிருஷ்ணர் போன்றவர்களும் மனிதர்கள் தான். ஆனால் தெய்வீக குணமுடையவர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் அவ்வாறு ஆக வேண்டும். அடுத்த பிறப்பில் தேவதைகளாக ஆகி விடுவீர்கள். 84 பிறப்புக்களின் கணக்கு வழக்கு கள் இப்பொழுது முடிவடைகின்றது. திரும்பி மீண்டும் நடைபெறும். இப்பொழுது உங்களுக்கு இந்த கல்வி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

தந்தை கூறுகின்றார்: இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே! தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்யுங்கள். நாம் நடிகர்கள் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் நாம் ஆத்மாக்கள் மேலிருந்து நடிப்பதற்காக எப்படி வருகின்றோம்? என்பதை புரிந்து கொள்வது கிடையாது. தன்னை தேகதாரி என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். ஆத்மாக்களாகிய நாம் மேலிருந்து வருகின்றோம், பிறகு எப்பொழுது திரும்புவோம்? மேலே செல்வது என்றால் இறப்பதாகும், சரீரத்தை விடுவது. இறப்பதற்கு யார் விரும்பு கின்றனர்? இங்கு தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்கள் இந்த சரீரத்தை மறந்து விடுங்கள். உயிருடன் இருந்து இறப்பதற்கு உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றார். இதனை வேறு யாரும் கற்பிக்க முடியாது. நீங்கள் தங்களது வீட்டிற்குச் செல்வதற்காகவே வந்திருக்கின்றீர்கள். வீட்டிற்கு எப்படிச் செல்வது? என்ற ஞானம் இப்பொழுது தான் கிடைக்கின்றது. மரண உலகில் இந்த பிறப்பு என்பது உங்களது கடைசிப் பிறப்பாகும். சத்யுகத்தை அமரலோகம் என்று கூறப்படுகின்றது. நாம் சீக்கிரம் சீக்கிரமாக செல்ல வேண்டும் என்பது இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் இருக்கின்றது. முதன் முதலில் முக்திதாம் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். இந்த சரீரம் என்ற ஆடையை இங்கேயே விட வேண்டும். பிறகு ஆத்மா வீட்டிற்குச் சென்று விடும். எல்லைக்குட்பட்ட நாடகத்தில் நடிகர்கள் நாடகம் முடிவடைந்ததும் ஆடையை அங்கேயே களைந்து விட்டு வீட்டு ஆடையை அணிந்து கொண்டு வீட்டிற்குச் சென்று விடுவர். நீங்களும் இந்த ஆடையை விட்டு விட்டுச் செல்ல வேண்டும். சத்யுகத்தில் குறைந்த தேவதைகள் இருப்பார்கள். இங்கு கணக்கிட முடியாத மனிதர்கள் இருக்கின்றனர். அங்கு ஒரே ஒரு ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் மட்டுமே இருக்கும். இப்பொழுது தங்களை இந்து என்று கூறிவிடுகின்றனர். தங்களது சிரேஷ்ட தர்மம் மற்றும் கர்மங்களை மறந்து விட்டதால் துக்கமானவர்களாக ஆகி விட்டனர். சத்யுகத்தில் உங்களது கர்மம் மற்றும் தர்மம் உயர்வானதாக இருந்தது. இப்பொழுது கலியுகத்தில் தர்மம் மாசுபட்டதாக ஆகிவிட்டது. நாம் எப்படி கீழே விழுந்தோம்? என்பது புத்தியில் வருகின்றது. இப்பொழுது நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்கின்றீர்கள். எல்லையற்ற தந்தை வந்து தான் புது உலகம் சொர்க்கத்தை படைக்கின்றார். மன்மனாபவ என்று கூறுகின்றார். இது கீதையின் வாக்கியமாகும். எளிய இராஜயோக ஞானத்திற்கு கீதை என்று பெயர் வைத்து விட்டனர். இது உங்களது பாடசாலையாகும். குழந்தைகள் வந்து படிக்கின்றனர் எனில் நமது பாபாவின் பாடசாலை என்று கூறுவர். ஏதாவது ஒரு குழந்தையின் தந்தை பிரின்சிபால் எனில் அந்த குழந்தை நான் எனது தந்தையின் கல்லூரியில் படிக்கின்றேன் என்று கூறுவார். அவரது தாயும் பிரின்சிபால் எனில் எனது தாய் தந்தை இருவரும்

பிரின்சிபாலாக இருக்கின்றனர் என்று கூறுவர். இருவரும் கற்பிக்கின்றனர். நம்முடையது மம்மா, பாபாவின் கல்லூரி. நமது மம்மா, பாபாவின் பாடசாலையாகும் என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். இருவரும் இந்த ஆன்மீக கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகத்தை திறந்திருக்கின்றனர். இருவரும் ஒன்றாகக் கற்பிக்கின்றனர். பிரம்மா தத்தெடுத்திருக்கின்றார் அல்லவா! இது மிகவும் ஆழமான ஞான விசயமாகும். தந்தை வேறு எந்த புது விசயத்தையும் புரிய வைப்பது கிடையாது. இதையே கல்பத்திற்கு முன்பும் புரிய வைத்திருந்தார். ஆம், நாளுக்கு நாள் ஆழமாக புரிந்து கொள்ளும்படியான ஞானமாக இருக்கின்றது. ஆத்மாவைப் பற்றிய விளக்கத்தைப் பாருங்கள், உங்களுக்கு எப்படி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது! இவ்வளவு சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறப்பிற்கான நடிப்பு நிறைந்திருக்கின்றது. அது ஒருபொழுதும் அழிவது கிடையாது. ஆத்மா அழிவற்றது எனில் அதிலிருக்கும் நடிப்பும் அழிவற்றதாகும். ஆத்மா காதுகளின் மூலமாக கேட்கின்றது. சரீரம் இருக்கின்றதெனில் நடிப்பும் இருக்கின்றது. சரீரத்திலிருந்து ஆத்மா தனிப்பட்டு விட்டால் பதில் கிடைக்காது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! நீங்கள் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். இந்த புருஷோத்தம சங்கமயுகம் வருகின்றபொழுது தான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. இதில் முக்கியமாக தேவையானது தூய்மையாகும். சாந்திதாமத்தில் தூய்மையான ஆத்மாக்கள் தான் இருப்பர். சாந்திதாமம் மற்றும் சுகதாமம் இரண்டும் தூய்மையான வசிப்பிடம் (உலகம்) ஆகும். அங்கு (பரந்தாமம்) சரீரம் கிடையாது. ஆத்மா தூய்மையாக இருக்கின்றது, அங்கு பேட்டரியின் சக்தி குறைவது கிடையாது. இங்கு சரீரம் இயங்குவதன் மூலம் மோட்டாரும் இயங்குகிறது. மோட்டார் நின்று விட்டால் கொண்டால் பெட்ரோல் குறையவே குறையாது. இப்பொழுது உங்களது ஆத்மா ஜோதி மிகவும் மங்கி விட்டது. ஒரேயடியாக அணைந்து விடுவது கிடையாது. யாராவது இறந்து விட்டால் தீபத்தை ஏற்றுகின்றார். பிறகு அது அணைந்து விடக் கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனத்துடன் இருக்கின்றனர். ஆத்ம ஜோதி ஒருபொழுதும் அணைவது கிடையாது. அது அழிவற்றதாகும். இவையனைத்து விசயங்களும் தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். இவர்கள் அனைவரும் இனிய குழந்தைகள் என்பதை தந்தை அறிந்திருக்கின்றார். இவர்கள் அனைவரும் காமச்சிதையில் அமர்ந்து பஸ்மமாகி விட்டனர். பிறகு இவர்களை மீண்டும் விழிப்படையச் செய்கின்றேன். முற்றிலும் தமோ பிரதானமாக, பிணம் போன்று ஆகி விட்டனர். தந்தையை அறிந்து கொள்ளவேயில்லை. மனிதர்கள் எதற்கும் பயனற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். மனிதர்களின் உடல் எதற்கும் பயன்படாது. பெரிய மனிதர்களின் உடல்கள் பயன்படும், ஏழைகளுடையது பயன்படாது என்பது கிடையாது. உடல் மண்ணோடு மண்ணாக ஆகி விடும் பொழுது யாருடையதாக இருந்தாலும் என்ன? சிலர் எரிக்கின்றனர், சிலர் புதைத்து விடுகின்றனர். பாரசீகர்கள் கிணற்றில் போட்டு விடுகின்றனர். பிறகு பறவைகள் மாமிசத்தை சாப்பிட்டு விடுகின்றன. எலும்புகள் அடியில் சென்று விடுகின்றன. அது பிறகு காரியத்திற்கு பயன்படுகின்றன. உலகில் பல மனிதர்கள் இறக்கின்றனர். இப்பொழுது நீங்கள் சுயமாகவே (இயற்கையாக) சரீரத்தை விட வேண்டும். சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டு வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்வதற்காக அதாவது இறப்பதற்காகவே நீங்கள் இங்கு வந்திருக்கின்றீர்கள். நாம் ஜீவன்முக்திக்குச் செல்வோம் என்று நீங்கள் குஷியுடன் செல்கின்றீர்கள்.

யார் என்ன நடிப்பு நடித்திருக்கின்றார்களோ அவர்கள் கடைசி வரைக்கும் அதே நடிப்பை நடிப்பார்கள். பாபா முயற்சி செய்ய வைத்துக் கொண்டே இருப்பார். சாட்சியாக பார்த்துக் கொண்டே இருப்பார். இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். இதில் பயப்பட வேண்டிய விசயம் ஏதுமில்லை. நாம் சொர்க்கம் செல்வதற்காக சுயம் முயற்சி செய்து சரீரத்தை விட்டு விடுகின்றோம். தந்தையை மட்டுமே நினைவு செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் கடைசி நிலை நல்ல நிலையாக ஆகிவிடும். இதில் முயற்சியிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு படிப்பிலும் முயற்சியிருக்கின்றது. பகவான் வந்து படிப்பு கற்பிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. கண்டிப்பாக உயர்ந்த படிப்பாகத் தான் இருக்கும், இதில் தெய்வீக குணங்களும் தேவைப்படுகின்றது. இவ்வாறு லெட்சுமி நாராயணனாக ஆக வேண்டுமல்லவா! இவர்கள் சத்யுகத்தில் இருந்தனர். இப்பொழுது நீங்கள் மீண்டும் சத்யுக தேவதைகளாக ஆவதற்காக வந்திருக்கின்றீர்கள். இலட்சியம் எவ்வளவு எளிமையாக இருக்கின்றது! திரிமூர்த்தியில் தெளிவாக இருக்கின்றது. இந்த பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரின் சித்திரம் இல்லையெனில் நாம் எப்படி புரிய வைக்க முடியும்? பிரம்மாவிலிருந்து விஷ்ணு, விஷ்ணுவிலிருந்து பிரம்மா. பிரம்மாவிற்கு 8 கைகள், 100 கைகள் காண்பிக்கின்றனர். ஏனெனில் பிரம்மாவிற்கு அநேக குழந்தைகள் உள்ளனர். ஆக அவர்கள் அதனை சித்திரமாக ஆக்கி விட்டனர். மற்றப்படி இவ்வளவு கைகள் உடைய மனிதர்கள் யாரும் இருப்பது கிடையாது. இராவணனின் 10 தலைகளுக்குக் கூட விளக்கம் உள்ளது. ஆனால் இவ்வாறு மனிதன் இருப்பது கிடையாது. இவ்வாறு தந்தை தான் அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். மனிதர்கள் எதையும் அறியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இதுவும் விளையாட்டாகும். இது எப்பொழுதிலிருந்து ஆரம்பமானது

என்பதும் யாருக்கும் தெரியாது. பரம்பரை என்று கூறி விடுகின்றனர். அடே, அதுவும் எப்பொழுதிலிருந்து? ஆக இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு தந்தை கற்பிக்கின்றார். அவர் ஆசிரியராகவும் இருக்கின்றார், குருவாகவும் இருக்கின்றார். ஆக குழந்தைகள் மிகவும் குஷியுடன் இருக்க வேண்டும்.

இந்த மியுசியம் போன்றவைகள் யாருடைய கட்டளைப்படி திறக்கின்றீர்கள்? இங்கு இருப்பதே தாய், தந்தை மற்றும் குழந்தைகள். அநேக குழந்தைகள் உள்ளனர். கட்டளைப்படி திறந்து கொண்டே இருக்கின்றீர்கள். பகவானின் மகாவாக்கியம் என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள் எனில் ரதத்தின் மூலமாக எங்களுக்கு பகவானின் சாட்சாத்காரம் (காட்சியைக் காணச் செய்வது) ஏற்படுத்துங்கள் என்று மனிதர்கள் கூறுகின்றனர். அடே, நீங்கள் ஆத்மாவின் சாட்சாத்காரத்தை செய்திருக்கின்றீர்களா? இவ்வளவு சிறிய பிந்துவின் சாட்சாத்காரத்தைப் பார்த்து நீங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்? அவசியமே இல்லை. ஆத்மாவைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்மா இருபுருவ மத்தியில் இருக்கின்றது. அதன் ஆதாரத்தில் தான் இவ்வளவு பெரிய சரீரம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பொழுது உங்களிடத்தில் ஒளிக்கிரீடமும் இல்லை, இரத்தினக்கரீடமும் இல்லை. இரண்டு கிரீடங்களை அடைவதற்காக நீங்கள் மீண்டும் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். கல்ப கல்பமாக நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைகின்றீர்கள். முன்பு சந்தித்திருக்கின்றீர்களா? என்று பாபா கேட்கின்றார். ஆம் பாபா, கல்ப கல்பமாக சந்தித்து வருகின்றோம் என்று கூறுகின்றீர்கள். ஏன்? இவ்வாறு லெட்சுமி நாராயணனாக ஆவதற்காக. அனைவரும் இவ்வாறு ஒரே விசயத்தையே கூறுவீர்கள். பாபா கூறுகின்றார் - நல்லது, நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றீர்கள், இப்பொழுது முயற்சி செய்யுங்கள். அனைவரும் நரனிலிருந்து நாராயணனாக ஆகமுடியாது, பிரஜைகளும் தேவை. சத்திய நாராயணனின் கதையும் இருக்கின்றது. அவர்கள் கதையைக் கூறுகின்றனர். ஆனால் புத்தியில் எதுவும் வருவது கிடையாது. அந்த சாந்திதாமம், நிராகார உலகம் என்று குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். பிறகு அங்கிருந்து சுகதாமத்திற்குச் செல்வீர்கள். சுகதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடியவர் ஒரே ஒரு தந்தை மட்டுமே. நீங்கள் யாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் புரிய வைக்கலாம், இப்பொழுது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று கூறுங்கள். ஆத்மாக்களை தங்களது வீட்டிற்கு அசரீரியான தந்தை மட்டுமே அழைத்துச் செல்வார். இப்பொழுது தந்தை வந்திருக்கின்றார். அவரை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றனர். நான் யாருடைய சரீரத்தில் வந்திருக்கின்றேனோ அவரையும் அறியாமல் இருக்கின்றனர் என்று தந்தை கூறுகின்றார். ரதம் இருக்கின்றதல்லவா! ஒவ்வொருவரின் ரதத்திலும் (சரீரம்) ஆத்மா பிரவேசம் செய்கின்றது. அனைவரின் ஆத்மாவும் பிருகுட்டியின் (இரண்டு புருவங்களுக்கு மத்தியில்) நடுவில் இருக்கின்றது. தந்தை வந்து பிருகுட்டியின் நடுவில் அமர்கின்றார். எளிதாகவே புரி சமமானவர்களே. பதீத பாவன் ஒரே ஒரு தந்தை மட்டுமே. தந்தையின் அனைத்து குழந்தைகளும் ஒன்று போலவே இருக்கின்றீர்கள். அவர்களிடத்தில் ஒவ்வொருவருக்கென்று தனித்தனியான பாகம் இருக்கின்றது. இதில் யாரும் தலையிட முடியாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. இந்த சரீரம் என்ற ஆடை மீதுள்ள பற்றுதலை நீக்கி உயிருடன் இருந்து கொண்டே இறந்து விட வேண்டும். அதாவது தனது அனைத்து பழைய கணக்கு வழக்குகளை முடிக்க வேண்டும்.
2. இரண்டு கீரிடதாரிகளாக ஆவதற்கு படிப்பில் முயற்சி செய்ய வேண்டும். தெய்வீக குணங்களை தாரணை செய்ய வேண்டும். இலட்சியம் எவ்வாறானதோ அவ்வாறே சுபமான வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: உயர்ந்த தந்தை, உயர்ந்தவர்களாகிய நாம் மற்றும் உயர்ந்த காரியம் - இந்த நினைவின் மூலம் சக்திசாலிகளாக ஆகக் கூடிய பாப்சமான் (தந்தைக்கு சமமாக) ஆகுக.

இன்றைய உலகில் வி.ஐ.பி. யின் குழந்தைகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களையும் வி.ஐ.பி. களாக நினைப்பார்கள். ஆனால் பாபாவை விட உயர்ந்தவர்கள் யாரும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த தந்தையின் குழந்தைகளாகிய நாம் உயர்ந்த ஆத்மாக்களாக இருக்கின்றோம் என்ற நினைவு சக்திசாலிகளாக ஆக்கி விடும். உயர்ந்த தந்தை, உயர்ந்தவர்களாகிய நாம் மற்றும் உயர்ந்த காரியம் - இந்த நினைவில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சதா பாப்சமான் ஆகி விடுகின்றனர். முழு உலகிலும் உங்களைப் போன்று மிக உயர்ந்த சிரேஷ்டமான ஆத்மாக்கள் யாரும் கிடையாது. ஆகையால் தான் உங்களுக்கு புகழ் மற்றும் பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன.

சுலோகன்: சம்பூர்ணதா (முழுமை) என்ற கண்ணாடியில் சூட்சுமான பற்றுதல்களை சோதித்துப் பாருங்கள் மற்றும் விடுதலை அடையுங்கள்